

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 30 Σεπτεμβρίου

Διατί ὄχι; ἀφοῦ πάντες ἐορτάσουσιν, διατί ἡμεῖς ν' ἀποτελώμεν ἐξαιρέσιν; Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ παρ' ἡμῖν ἐορτὴ. Τὰ τηλεβόλα ἀνήγγειλαν ἀπὸ τῆς χθὲς τὸ ἐσπέρας τὴν ἐναρξίν τοῦ κουρμπάν Βαϊραμίου. Ἰκανὰ πρόβατα σήμερον θυσιάζονται ἐπὶ ταύτῃ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἰδοὺ καὶ ἐν ἐπισόδειον. Χριστιανὸς καὶ τοῦρκος, ἐκ τῶν τῆς κατωτέρας τάξεως, ἐν ταβέρνῃ συνευθυμούντες ἔπινον. Ὁ τοῦρκος πρὸς τὸν χριστιανὸν Ἕλληνα, ἀποτεινόμενος λέγει «ὅσα ἡμεῖς σφάζομεν σήμερον πρόβατα τόσοι γκαιοῦριδες νὰ ψοφίσωσιν» «καὶ ὅσα ἡμεῖς ἀγὰ τσακίζομεν, ὑπολαμβάνει ὁ χριστιανὸς, τὸ πάσχα τόσοι τοῦρκοι νὰ πᾶν στὸν διάβολον». Ὁ τοῦρκος οὐδόλως μείνας εὐχαριστημένος ἐκ τῆς εὐφροσύνης ἀπαντήσεως υπεχώρησεν. Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἐορτῆς ταύτης ἔχομεν καὶ τὰς ἐκδρομὰς τῶν πρεσβυτέρων. Ὁ τῆς Ρωσσίας ἀπῆλθεν εἰς Προύσαν. Ὁ δὲ τῆς Ἀγγλίας κόμης Δούφφερν ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ Πάνδερ, τοῦ Βόλτα, ἐποίησατο ἐκδρομὴν μέχρι Μαύρης θαλάσσης. Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ Βαϊραμίου θέλει γευματίσει εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἀκολούθως θέλει παρουσιάσει τὴν κόμησάν σύζυγόν του εἰς τὸν Σουλτάνον, μεγάλως ἐπιθυμοῦντα νὰ ἴδῃ αὐτήν.

Τί δὲ ἔπραξε μέχρι τοῦδε ὁ λόρδος κόμης; Χάριν τῶν Αἰγυπτιακῶν πραγμάτων καὶ χάριν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων προσηποίηθη τὸν βλάκα, περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων προκειμένων, νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰς διαθεβαιώσεις τῆς Πύλης ὅτι αὕτη θέλει νὰ εἰσαγάγῃ γενικὰς μεταρρυθμίσεις δι' ὅλον τὸ κράτος καὶ οὐχὶ μερικὰς διὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν μόνον. Οὕτω λοιπὸν κατώρθωσε ὅπως ἡ Πύλη ἀναγνωρίσῃ τὸν Βαϊριγκ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ νὰ πράξῃ ὅ,τι οἱ ἄγγλοι ὑπουργοὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ πράξωσι καὶ δι' ὃ τοσοῦτος πάταγος ἐγένετο ἅμα τῷ διορισμῷ τοῦ Βαϊριγκ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Δούφφερν, νὰ τιτλοφορήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τὸν βαπτίσῃ πολιτικὸν πράκτορα καὶ γενικὸν πρόξενον ἐν Αἰγύπτῳ.

Προσοχὴ! Οἱ Ἕλληνες ὅπως ἀναγνωρισθῶσιν ὡς τοιοῦτοι δὲν ἀρκεῖ νὰ φέρωσι διαβατήριον ἢ διαμονητήρια ἑλληνικὰ, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι καὶ ἀποδείξεις τῆς Πύλης. Πότε θέλει λοιπὸν λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος ἐπὶ τέλους; Ἡ Πύλη πράττει ὅ,τι θέλει καὶ ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία διατελεῖ ἐν ἀπαθείᾳ. Ἐσχάτως ἐστάλη διαταγὴ εἰς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς γενικῶς, ἐπιτάττουσα αὐτοὺς διὰ πάντας τοὺς ὑπηκόους ξένους, ὅπως μὴ ἀναγνωρίζωσιν αὐτοὺς ὡς τοιοῦτοι, εἰμὴ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὸν τοῦ ἐν τῇ Υ. Πύλῃ γραφείου τῶν ἐθνικοτήτων. Ὁ δὲ γενικὸς διοικητὴς τοῦ Ἀρχιπελάγους Ναφιζ πασᾶς παρεχώρησεν, κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Τουρκίας», προθεσμίαν 31 ἡμερῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅπως ἐλθόντες ἐν Κωνσταντινούπολει ἐπιτύχωσιν ἐνδεικτικὸν τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος χρονολογεῖται ἀπὸ πολλοῦ καὶ ὅτι πολλαὶ ἀναφύονται περιπλοκαὶ ἐκ τούτου. Διατί ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐνεργεῖ; Ἡ διαταγὴ φέρεται μὲν εἰς πάντας τοὺς ξένους ὑπηκόους ἀφορῶσα, πλὴν κυρίως ἀποβλέπει εἰς τοὺς Ἕλληνας, καθότι ἐν ταῖς νήσοις τοῦ ἀρχιπελάγους μόνον Ἕλληνες ὑπάρχουσι.

Μεγάλῃ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ ἐν Κωνσταντινούπολει. Ἄπλουστάτον δ' αὐτῇ δεῖγμα ἔστω τὸδε:

Κύριε Λάκο,

«Ἐξμεθα πέντε δυστυχησμένοι ἄνθρωποι καὶ νὰ μᾶς δώσῃς 210 λίρας, καὶ ὕστερα ἀπὸ κάμποσο καιρὸ θὰ σᾶς τῆς δώσωμεν. Ἡμεῖς αὔριον βράδῳ θὰ ρίψωμεν ἓνα μανδύλι εἰς τὸ περιβόλι σου καὶ αὔριον θὰ ἐλθωμεν νὰ τὰς λάβωμεν. Ἐὰν μᾶς ἀρνηθῆς καὶ πᾶς ἔς τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς δὲν φοβούμαστε οὔτε... Ἐὰν ὑπάγῃς ἔς τὸ Σταυροδρόμι, ἔχομεν τὰ μέσα νὰ σὲ θανατώσωμεν καὶ ἐσὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν σου. Φρόντισον λοιπὸν ἐντὸς 24 ὥρων νὰ μᾶς δώσῃς τὰς 210 λίρας.»

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὑρέθη ἐρριμμένη ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ κ. Ἡλιάσκου. Τῇ ἐπαύριον δὲ, καθὰ φέρεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μεθ' ὅλας τὰς προφυλάξεις καὶ τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα, ἐρρίφθη καὶ τὸ μανδύλιον. Καὶ τώρα ὁ κ. Ἡλιάσκος φοβεῖται καὶ τὴν σκιάν του μεθ' ὅλα τὰ μέτρα, τοὺς ἀστυνόμους, τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν δι' ἃ ἔλαβεν. Ἡμεῖς ἐὰν προσεκαλούμεθα νὰ συμβουλευσώμεν τὸν κ. Ἡλιάσκον, θὰ τοῦ ἐλέγομεν νὰ δώσῃ τὰς αἰτηθείσας 210 λίρας, διότι τώρα θὰ τοῦ φύγουν περισσώτερα.

Κακουργήματα πλεῖσθ' ὅσα γίνονται ἐν Σταυροδρομίῳ καὶ κλοπαὶ οὐκ ὀλίγαι. Ἐν Χαλκηδόνι ἐγείρεται τις τὴν πρωΐαν, ζητεῖ τὸ μπῆξι διὰ καφέν, δὲν τὸ εὑρίσκει. Κλέπτει εἰσελθόντες τὴν νύκτα ἀφήρσαν πάντα τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Λησται παρὰ τὸ Βακάλκιοι, λησται ἀλλαχοῦ. Μεθ' ὅλα ταῦτα ἡμεῖς ἀναγράφομεν ὅτι μεγάλη ἀσφάλεια ὑπάρχει ἐν Κων(πόλει, διότι ἡμεῖς μεθ' ὅλα ταῦτα ἀναμένομεν ἵνα καθ' ὁδὸν συλλαμβανώμεθα ὑπὸ ληστῶν καὶ ἀπαχῶμεθα εἰς τὰ ὄρη. Περιμένομεν ν' ἀκούσωμεν ὅτι λησται ἔφερον εἰς τὰ ὄρη τοὺς πρέσβεις, τοὺς ὑπουργοὺς καὶ... τὸν Σουλτάνον.

Ὡς ἔλεγον ἐν τῇ ἡγομένῃ μου, ἵκανοὶ περιηγηταὶ ἀφίκοντο ἐνταῦθα καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ Λουξεμβούργον. Οὗτοι εἰσὶ τριάκοντα καὶ ἑννέα. Μεταξὺ δ' αὐτῶν εἶνε ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς τοῦ Βελγίου κ. Ὀλέν, πλεῖστοι διευθυνταὶ καὶ ἐπιθεωρηταὶ σιδηροδρόμων, ὁ ὑπουργὸς τῶν τηλεγραφείων καὶ ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας κ. Cochery, ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «ΙΘ' Αἰῶνος» κ. Ἐδ. Ἀβού, ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου κ. Βλῶβιτς, ὁ συντάκτης τοῦ «Φιγαρῶ» κ. Βοαγέ, ὁ τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» κ. Γουσταῦος Κόν, ὁ τῆς «Ἐφημερίδας τῆς Κολωνίας» κ. Κλέζερ, ὁ τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ Μονάχου» κ. Βαλλερστέδ, ὁ τοῦ «Γαλάτου» τῶν Παρισίων κ. Τρεφαί καὶ διάφοροι ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες. Οἶον πλῆθος ἐπίσημοτήτων καὶ μάλιστα ἐφημεριογράφων! Ἐξ αὐτῶν σημειούμεν τὸν Ἀβού, ὅστις ἐνῶ ἦν μισέλλην καὶ σφοδρῶς κατηνέχθη κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ Βασιλεῖ τῶν Ὁρέων, ἀκολούθως ἤλλαξεν αἰσθήματα καὶ μάλιστα πρὸς ἐνδειξίν τῆς ἀλλαγῆς ταύτης τῶν αἰσθημάτων του ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς γνωστῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς ἐν τῷ «Χρόνῳ». Νῦν δὲ λέγει ὅτι προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ τὸ δεύτερον τὸν Βασιλεῖ τῶν Ὁρέων, οὗ θέλει προτάξει πρόλογον λίαν φιλελληνικὸν καὶ μεγάλως εὐαρεστήσοντα τοὺς Ἕλληνας. Ἐνταῦθα ἐκφράζεται φιλελληνικώτατα. Ἦθελε δὲ ὀργανισθῇ τι ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, εἰ μὴ ἀνεχώρει αὔριον μετὰ τῶν λοιπῶν.

Οὔτις

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας

Πρώτην φοράν ἔλαβε τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν

Στρατιωτικῶν ἐκ χειρῶν τοῦ Γαμβέττα, κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μεγάλου ὀνομασθέντος ὑπουργείου του. Ἀπὸ τοῦ 1871 εἶνε ὁ ἐνδέκατος ὑπουργὸς ὅστις ἐπιφορτίζεται τὴν ἀνωτάτην στρατιωτικὴν διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας. Ἀς τοὺς μετρήσωμεν. Στρατηγὸς Λεφλώ, Σισσέ, Βαρράιλ, Γκρέλεϋ, Φάρρ, Καμπενόν, Μπιλλῶ καὶ Τιβωδέν, καὶ πάλιν Καμπενόν.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἀδιάλλακτοι δὲν τὸν χωνεύουν· ἀλλ' οἱ συντηρητικοὶ δημοκρατικοὶ τὸν ἔχουσι περὶ πολλοῦ, ὡς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ μεγάλου αὐτῶν Γαμβέττα. Τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ στάδιον κατήρξατο ὁ Καμπενόν διὰ πράξεως ἥτις τὸν τιμᾷ.

Στῆ 2 Δεκεμβρίου, ὅταν ὁ Ναπολέων Γ' κατεπάτησε τὸν ὄρκον του καὶ ἀνηγορεύθη δικτάτωρ, ὁ Καμπενόν ἠρνήθη νὰ δώσῃ τὸν στρατιωτικὸν αὐτοῦ ὄρκον. Οὐχ ἦττον δὲν ἔμεινε τόσον ἀκαμπτος, διότι κατόπιν καὶ ὑπῆρέτησε καὶ ἐπροβιβάσθη. Εἰς τὸν πόλεμον τῆς Κίνας προεβιβάσθη ἀντισυνταγματάρχης. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 ἦτο ἄρχηγός τοῦ ἐπιτελείου ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λεγράν. Ἐπολέμησεν ἐν Γραβελόττη, ἐτραυματίσθη καὶ ἠχημαλωτίσθη. Τὸ 1879 προεχειρίσθη εἰς στρατηγὸν Μοιραρχίαν. Ὁ Γαμβέττας τὸν ὕψωσεν εἰς ὑπουργόν, καὶ ὁ Φερρὺ ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα ἐκείνου.

ΠΡΩΤΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

ὑποψηφίου βουλευτοῦ Ἀττικῆς

(Ἐκφωνηθεὶς χθὲς Κυριακῆν 4 μ. μ.)

Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρακαλῶ τὴν θεῖαν Πρόνοιαν, τὴν ἐποπτεύουσαν τῶν ἐθνῶν, ἵνα ὑπενθυμίσῃ εἰς τοὺς ἐνταῦθα συνελθόντας καὶ τοὺς Ἕλληνας πάντας τῶν πατέρων εἶναι τέκνα καὶ πῶς ἀνέτειλεν ἡ μεγάλη ἐπανάστασις τοῦ 21 καὶ πρὸς ποῖαν ἀποστολὴν ἀνεστήθη ἐκ τοῦ μνημείου τῆς δουλείας ἡ νεώτερα Ἑλλάς. Ἐπειτα δὲ θὰ προσπαθῶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὅλην τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας νὰ παραστήσω τοὺς κινδύνους, οὓς ὁ Ἑλληνισμὸς κινδυνεύει ἐκ τῆς νέας αὐστριακῆς πολιτικῆς καὶ τὴν ἐπαπειλουμένην κατὰ τῆς Μακεδονίας ἐπιβουλὴν καὶ νὰ ἐξηγήσω διὰ τίνων μέσων καὶ διὰ τίνος πολιτικῆς δυνάμεθα ν' ἀντιδράσωμεν ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν ξένων ραδιουργιῶν καὶ νὰ διατηρήσωμεν ἀκέραιον καὶ ἀπαράφθορον τὸ εὖλεπι τῆς πατρίδος μέλλον. Καὶ ὅτι μὲν ἡ Αὐστριακὴ πολιτικὴ ἐκ μακροῦ χρόνου ἐπιβουλεύεται τὴν περικαλλῆ Μακεδονίαν καὶ πρὸς τοῦτο καταβάλλει πᾶσαν τὴν πανουργίαν καὶ ἐπιμονὴν καὶ ἐμπειρίαν ἀρχαίας καὶ ἐξησηχημένης διπλωματίας ὑπὸ διεύθυνσιν ἐνιαίαν ἐνεργούσης τοῦτο οὐδεὶς πιστεύω τῶν Ἑλλήνων ὑπάρχει μὴ αἰσθανόμενος καὶ ἐν βαθμῇ τινι μεγάλῃ ἢ μικρῇ μὴ ἀνησυχῶν. Ὅτι ὅμως ὁ κίνδυνος ἐπίκειται καὶ ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος δὲν ἀποβλέπει τὴν Μακεδονίαν μόνην αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ ὡς ἐπαρχίαν τουρκικὴν, ἀλλ' ὅτι εἶναι κίνδυνος σύμπαντος τοῦ ἑλληνισμοῦ τοῦτο κατὰ τὸν πρῶτον τοῦτον λόγον θέλω ἐνασχοληθῆν νὰ ἀποδείξω.

Ἡ Αὐστρία ἐκ παλαιωτάτων χρόνων ἀπετέλει αὐτοκρατορίαν καθαρῶς γερμανικὴν καὶ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος ἔθεωρετο τὸ κέντρον καὶ ἡ κορυφὴ τῆς ὅλης γερμανικῆς φυλῆς. Ἀλλὰ μετὰ πολλὰς ἱστορικὰς ἀλλεπαλλήλους περιπετειὰς καὶ ἀπὸ τῶν πρῶτων ἐτῶν τῆς θρησκευτικῆς μεταρρυθμίσεως τὸ Γερμανικὸν πνεῦμα ἔστεινε πρὸς βορ-

ρᾶν καὶ οἱ ἐν Βιέννῃ αὐτοκράτορες μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀπεξεδύοντο τῆς γηνησείας γερμανικῆς δορᾶς καὶ ἀνελάμβανον μετὰ πλείονος στοργῆς τὸν τίτλον τοῦ προστάτου τοῦ καθολικισμοῦ καὶ τῆς Ρώμης. Ὁ Γουστάβος Ἀδόλφος ἐπολέμησε πρὸς τὸν Φερδινάνδον Β' μᾶλλον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πίστεως τῶν διαματυρουμένων. Ἀλλ' ἡ ἐν Βετσαλία συνθήκη ἀπεχώρισε τὰ βόρεια Γερμανικὰ κράτη ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ αὐστριακοῦ στέμματος καὶ ἔθικε τὰς βάσεις νέας γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Παρήλθον αἰῶνες καὶ ἡ νέα Πρωσσία ἀνέλαβε τὴν ἡγεμονίαν τῆς γερμανικῆς φυλῆς καὶ διὰ τῆς ἐν Σαδόβα μάχης ἀπόθησε πρὸς νότον καὶ μακρὰν τῆς καθ' αὐτὸ Γερμανίας τὴν Αὐστρίαν. Ἐκτοτε ἡ αὐτοκρατορία αὕτη δὲν ἔχει ἴδιον ἔθνος καὶ ἴδιον λαόν, ἐφ' οὗ νὰ στηρίζεται, ζητεῖ δὲ πανταχοῦ ξένας φυλάς καὶ ξένας γαίας διὰ νὰ ἔχη λόγον ὑπάρξεως ἐν τῷ μέλλοντι. Αὐτοκρατορία περιλαμβάνουσα τριάκοντα καὶ πλέον ἑκατομμύρια Γερμανῶν Αὐστριακῶν, δι' ὧν, διὰ τεχνητῶν μέσων, δεσπόζει ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων ἀλλοφύλων. Οὕτω συσκευασθὲν τὸ κράτος τοῦτο μετέπεσεν ἀπὸ τάξεως πρωταγωνιστοῦ εἰς τάξιν δευτεραγωνιστοῦ καὶ ἡ ἀψβουργικὴ μοναρχία ἀπὸ γερμανικῆς αὐτοκρατορίας περιέστη εἰς τὴν θέσιν καὶ τὰ καθήκοντα θεράποντος τῆς καθ' αὐτὸ γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης, συνέστη ἡ γεομανοαυστριακὴ συμμαχία, ἥτις σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξανατολίσῃ μὲν τὴν Αὐστρίαν καὶ νὰ παρέξῃ αὐτῇ λόγον ὑπάρξεως καὶ δεύτερον νὰ ἐξαπλώσῃ δι' αὐτῆς ἐπὶ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀσίαν τὸ γερμανικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν γερμανικὴν βιομηχανίαν. Ἀρχὴ περιφανῆς καὶ ἀναντίρρητος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τούτου ἐγένετο πρὸ πέντε ἐτῶν ἐν Βερολίνῳ, ὅτε ἔλαβεν ἡ Αὐστρία παρὰ τοῦ συνεδρίου τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης. Δι' ἐπιδειξιότητος μετὰ ταῦτα καὶ ἐπιμονῆς ὄντως ἀξιοθαυμάστου, ἡ Αὐστρία κατώρθωσε ἀναμωτὶ νὰ γίνῃ κυρία τῆς ἀπορρήτου θέσεως Μητροβίτσας, ἥτις ἀποτελεῖ τὰς Θερμοπύλας τῆς Μακεδονίας. Ἐκτοτε ὑποσκάπτονται ἀλλεπαλλήλοι ὑπόνομοι ὑπὸ τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος καὶ τὸ σμιλίον τοῦ διπλωμάτου γλύφει ἀδιακόπως τὴν εἰκόνα πολιτικῆς τίνος ἀνάγκης ἢ ἐκπολιτιστικῆς τίνος ἀποστολῆς, ἵνα καταστήσῃ εὐπρόσωπον ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀπαρίτατον ἐν Ἀνατολῇ τὴν Αὐστριακὴν κατὰ τῆς Μακεδονίας ἐπιδρομὴν.

Μυριόχρωμοι πράκτορες πολιτικῆν θρησκευτικὴν, διδακτικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἔχοντες ἀποστολὴν κατεπλημμύρισαν τὴν μεταξὺ Αἴμου καὶ τῶν αἰκτῶν τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου χώραν, ἀγοράζουσι γαίας πλουσίας ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν ἐταιρίας ἐδρευούσης ἐν Βιέννῃ, σπεύρουσι τὸν λόγον τῆς θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, περιάγουσιν ἀναφοράς ἀλλεπαλλήλους πρὸς ἐπίκλησιν αὐστριακῆς προστασίας, ὑποθάλλουσι τὰ φυλετικὰ τῶν κατοίκων μίσση, ἐμβάλλουσι τὸν δαυλὸν τῆς διχονοίας εἰς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας καὶ διὰ παντοίων μηχανημάτων πειρῶνται νὰ δημιουργήσωσιν ἐν Μακεδονίᾳ τὸ ἠθικὸν χάος καὶ τὴν ἀπελπισίαν τῶν ψυχῶν. Οἱ Μωαμεθανοὶ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας θωπεύονται, οἱ Βούλγαροι κατηγοῦνται, οἱ Ἕλληνες δὲ μόνοι πολεμοῦνται κρύφα καὶ ἀναφανδόν, ἀμέσως καὶ ἐμέσως διὰ τῆς ἐπιδείξεως τοῦ αὐστριακοῦ ὄγκου καὶ τῆς υποθάψεως ἐμφυλίων ἐρίδων, διὰ τῆς ἐμπορικῆς καταδιώξεως καὶ διὰ τοῦ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἀνταγωνισμοῦ.

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ἀκριβῶς τὸν ζῆλον τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας καὶ τὰς μεγάλας ὠφελείας, ἃς ἀπεκδέχεται

ἐκ τῆς προσαρτήσεως τῆς Μακεδονίας πρέπει ν' ἀναπαρστήσωμεν τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἐκπαλαί ὁ κύριος τῆς Μακεδονίας ἦτο κύριος τῆς δεξιόθεν Θράκης καὶ τῆς ἀριστερῆθεν Ἡπείρου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν συγχρόνως· ὑπὸ δὲ εὐπορικὴν ἔποψιν ἡ Μακεδονία συγκοινωνοῦσα πρὸς βορρᾶν μὲ ὅλας τὰς φυλάς τοῦ Δουναβίου καὶ τοὺς δύο βραχίονας αὐτῆς ἐκτείνουσα τοῦ μὲν πρὸς τὸ τουρκικόν, τὸν δὲ πρὸς τὸ ἑλληνικόν κράτος, ἔχει τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς μεσογείου, τῆς θαλάσσης τούτέστιν ἐκείνης, ἧτις εἶναι τὸ κέντρον τῆς γῆς καὶ ἡ λεκάνη πασῶν τῶν ἡπείρων τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Πρὸς δὲ τούτους ἔδαφος γονιμότατον, ποικιλώματα καὶ πολιτικώματα ἤδη καλλιεργείας παράγων ἐπιτηδιώτατον εἰς παραγωγὴν μετάξης ἐκλεκτῆς καὶ οἴνου καὶ σίτου ἐξαιρετικοῦ καὶ πληθυσμὸς ἐπέκεινα τοῦ ἑκατομμυρίου. Τοιαύτη οὖσα ἡ Μακεδονία δικαίως θεωρεῖται τὸ μῆλον τῆς ἔριδος ἀποκατασταθεισῶν φυλῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ οὐχὶ παραλόγως κινεῖ τὴν ὄρεξιν φιλοκερδοῦς μοναρχίας, ἧτις ἐξ αὐτῆς περιμένει ν' ἀποζημιωθῇ δι' ὅσας δαπάνας καὶ θυσίας ὑπέστη ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ἀγρίου ἐδάφους τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης. Ἐπὶ τὴν τουρκικὴν διοίκησιν αὐτὴν ἡ Μακεδονία σήμερον παρέχει εἰς τὴν Πύλιν προσόδους ἴσως σχεδὸν πρὸς τὰς προσόδους τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ἡ Μακεδονία ἔχει πρὸ πάντων ἐξαιρετικὴν σημαντικότητα. Ἡ Ἑλλάς οἷα ἐπλάσθη ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωτίας, δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν νέαν αὐτῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀποστολὴν ἄνευ ἐπεκτάσεως πρὸς βορρᾶν. Ἐπὶ γεωγραφικὴν ἔποψιν ἡ Ἑλλάς οἷα ὑπάρχει σήμερον εἶναι μικρὰ καὶ ἄγονος καὶ ὀλιγάνθρωπος· ὑπὸ ἐθνολογικὴν ἔποψιν εἶναι διεσπασμένη εἰς ἐλευθέραν καὶ δούλην καὶ ἐπομένως ἀνίκανος οἰουδήποτε ἱστορικοῦ μέλλοντος· ὑπὸ στρατηγικὴν ἔποψιν ἔσεται πάντοτε ὑποχείρον τοῦ κατέχοντος τὴν Μακεδονίαν, ἐὰν οὗτος εἶναι ἄλλος τις παρὰ ἡ Τουρκία καὶ ὑπὸ πολιτικὴν τέλος ἔποψιν τὸ ἐλεύθερον κράτος ἡμεῖς, ἡ γωνία, τὸ τεμάχιον εἴμεθα ἀνεπίδεκτοι ἐσωτερικῆς βελτιώσεως, ἂν μὴ πληρῶνται ἐν ἡμῖν οἱ τρεῖς οὗτοι ὄροι· ἔδαφος ἀπαραιτήτως ἐπαρκὲς πληθυσμὸς ἀπαραιτήτως ἐπαρκὲς καὶ ἐνότῃς τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Πάντα ταῦτα θ' ἀπελέσωμεν διὰ παντὸς ἂν ὁ μὴ γένοιτο, ἡ ἑλληνικωτάτη Μακεδονία, ἧτις ἀντεπροσώπευσεν ἄλλοτε τὸν ἰσχυρότερον ἑλληνικὸν ὀργανισμόν· καταντᾷ ἄγρὸς αὐστριακός, τὸν ὅποιον θὰ σπείρωσι καὶ θὰ θερίσωσιν οἱ δοῦκες καὶ οἱ ἀρχιδούκες τῆς αὐστρίας. Ἀλλ' ὅχι μόνον συμφέρον πολιτικόν, ἀλλὰ δεσμὸς ἱστορίας καὶ παραδόσεων καὶ αἵματος συνδέει τὴν Μακεδονίαν πρὸς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Πῶς; θ' ἀνεχθῶμεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν οἵτινες χθὲς καὶ πρῶτον ἔλαβον μέρος εἰς ὅλας τὰς ἑλληνικὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν ὀπίσθεν τὴν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἐλευθερίαν ἐναγεγίως περιεμένομεν, θὰ ἀνεχθῶμεν, λέγω, αὐτοὺς ὑποβαλλομένους ἄνευ λόγου ἄνευ προφάσεως ἄνευ σκιάς δικαιοσύνης ὑπὸ νέον ζυγόν, οὐχὶ μὲν βαρβαρικώτερον τοῦ τουρκικοῦ, ἀλλὰ πάντως καταστρεπτικώτερον διὰ τὸν ἑλληνισμόν; αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν τοῦ 19ου αἰῶνος τὸ νὰ κατακτῶσι καὶ ν' ἀπορροφῶσιν οἱ ἰσχυροὶ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τὰ στρατεύματα τοὺς λαοὺς; Διότι ἡ Αὐστρία δὲν ἀποτελεῖ λαὸν ἓνα καὶ ἔθνος ἓν, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἀπλῶς ποικιλώχρωμον στρατὸν, δυνάμει τοῦ ὁποίου πιέζει καὶ τὰς ἐσωτερικὰς φυλάς καὶ τὰς ἐξω ἀποπειρᾶται νὰ κατακτῆσθαι. Διάδοχος τῆς Τουρκίας ἡ Αὐστρία κατὰ τὸν πολιτικὸν ὀργανισμόν δὲν ὑπακούει εἰμὴ εἰς τὴν αὐθαίρετον θέλησιν ἐνός, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ κράτους, ἐπὶ τῆς βάσεως

τοῦ ὁποίου εἶναι ἐσπαρμέναι ποικίλαι ἐθνικότητες προαιωνίως ἀντίπαλοι καὶ ἀλληλουαχόμεναι. Οὐδὲν ἄλλο διαφέρει τῆς τουρκίας εἰμὴ ὅτι κεῖται πλησιέστερα τῆς Εὐρώπης καὶ ἐξασκῶν τὸ δίκαιωμα τῆς κατακτῆσεως ὅχι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ προστάτου, ἀλλ' ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ἐὰν οἱ Οὐγγροὶ ἐὰν οἱ Γέχοι, ἐὰν οἱ Δαλματοὶ καὶ τὰ παντοῖα ἄλλα σπερμολογήματα τῆς αὐστριακῆς μοναρχίας ἀνεχόνται ἀγογγύστως τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν μηδαμινότητα, οἱ Ἕλληνας δὲν ἐπλάσθημεν διὰ τοιαύτας τεχνιτὰς καὶ ἀτέχνους συναρμογὰς. Δύναται ἡ Αὐστρία νὰ διαδεχθῇ τὸ ἔργον Μωάμεθ τοῦ Β' καὶ ἐν ὀνόματι τῆς βαρβαρότητος νὰ ὑπαγάγῃ ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὀλοκλήρον τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν; Ἐὰν δύναται, ἄς ἔλθῃ. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξαπατήσῃ, ὅχι! τοὺς Ἕλληνας ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς καὶ ἀποκρύπτουσα τὰς καθαρῶς ἀρπακτικὰς αὐτῆς διαθέσεις νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ζυγόν τοσοῦτον μᾶλλον ὀλεθριώτερον τοῦ Τουρκικοῦ, ὅσῳ προμηνύεται αἰώνιος καὶ ἀδιάσειστος. Καὶ ἡ Ἑλλάς ἡ ἐλευθέρη Ἑλλάς διατι ἀνεβλάστησεν ὡς φοῖνιξ ἐπὶ τῆς τέφρας αὐτῆς; Δὲν φοκοδομήθη ἡ γωνία αὐτὴ ὡς ἀπαρχὴ τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος; Τί θὰ ἀπογείνη ἡ ἐλευθέρη Ἑλλάς ὅταν ἡ Αὐστρία κατέλθῃ μέχρις Ὀλύμπου καὶ ἀποφράξῃ διὰ σινοῦ τείχους πᾶσαν συγκοινωνίαν τῆς ἐλευθέρης μετὰ τῆς δούλης Ἑλλάδος; Μήπως ὁ οἶκος τῶν Ἀψβούργων προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ν' ἀποθησαυρίσῃ ὅλον τὸν χρυσὸν τῆς ἀνατολῆς ἡ δὲ Ἑλλάς κατεδικάσθη ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς προνοίας εἰς τὸν φθισικὸν θάνατον τοῦ δεσμώτου;

Ἀλλ' ὅχι· ἐὰν ἡ Αὐστρία καταλάβῃ τὴν Μακεδονίαν δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ ἀπροστάτευτον καὶ ὄρφανὴν τὴν μικρὰν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν οὕτω θὰ κρατῇ ὑπὸ τὴν πτέρναν αὐτῆς! θ' ἀφήσῃ αὐτὴν νὰ ζῇ καὶ ν' αὐξήσῃ, ἀλλὰ πάντοτε ἐννοεῖται ὑπὸ τὴν πτέρναν τῆς. Ἀλλ' ἡ πτέρνα αὐτὴ θὰ ἦναι τότε τόσο μαλακὴ, τόσο κολακευτικὴ, τόσο ἐκπολιτιστικὴ, ὥστε ἡ ἐλευθέρη Ἑλλάς θὰ θεωρήσῃ τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν νὰ ζῇ ὑπὸ ταύτην καὶ θ' ἀποδώσῃ θωπεῖαν ἀντὶ θωπείας καὶ θὰ καταφιλῇ ἐξ εὐγνωμοσύνης τὴν περιθάλλουσαν καὶ προστατεύουσαν αὐτὴν πτέρναν. Ἐ! πεπολιτισμένοι λυκοκυβερνήσεις, αἵτινες ἐξεπορνεύσατε τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ κατεστρεβλώσατε τὰ διδάγματα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ θεωρεῖτε τρωγάλια καὶ ἐπιδόρπια τοὺς μικροὺς λαοὺς καὶ οὐδὲν ἀνόσιον θεωρεῖτε μὴ ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν πολιτικὴν σας, μάθετε ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ὅσον ὀλιγάνθρωπος καὶ ἂν εἶναι διότι ἐπὶ δισχίλια ἔτη κατασφάζεται ὑπὸ παντοίων βαρβάρων καὶ ἐπιδρομέων καὶ κατακτητῶν, ἀλλ' εἰς οὐδὲν τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ὑποχωρεῖ κατὰ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ ἐθνισμοῦ του. Οὐχὶ ραδιουργία, οὐχὶ ἀπάτη, οὐχὶ ἐπιβουλὴ, οὐχὶ ἐνεδρα, οὐχὶ κολακεία, οὐχὶ πολιτικὴ, ἀλλὰ μόνον τὸ πυροβόλον δύναται νὰ κατασιγάσῃ τὸν παλμὸν τοῦ ἐθνισμοῦ μας. Ὅποταν σφάζετε μέχρις ἐνός τοὺς Ἕλληνας ὅπως συμπληρώσατε ἐπαξίως τὸ ἔργον τῶν Γότθων τῶν Βανδάλων, τῶν Τούρκων, τότε μόνον θὰ καυχήθητε ὅτι κατοικήσατε τὸν ἑλληνικὸν πατριωτισμὸν, τὸν ὅποιον οὐδεμία πλέον ζῶσα καρδιά θὰ μελωδήσῃ.

Δὲν εἶναι τοῦτο ἐξαφίς, δὲν εἶναι φαντασία, ἐρωτῶ πάντα Ἑλληνα· ὅταν αὐστριακοὶ στρατιωτικοὶ σταθμοὶ ἀνεγερθῶσι παρὰ τὰς φάραγγας καὶ τὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου τί θ' ἀπογείνη τὸ ἐλεύθερον ἑλληνικὸν κράτος; Ποῖον, ὅχι μέλλον, ἀλλὰ ποῖα ζῶν, εἶναι πλέον δυνατὴ ἐν αὐτῷ; Καὶ τί θὰ ἐμποδίσῃ τὸν νέον κατακτητὴν νὰ προβῇ μέχρις Ἰ-

σθμοῦ καὶ μέχρι Ταινάρου; Ἐὰν δὲ μὴ γένοιτο, διαρραγῆ ἄπαξ ἢ παρθενία τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐὰν διὰ τῆς ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν ἐπιδομῆς ἀναγνωρισθῆ ἄπαξ τῆ Αὐστρία τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κυβερνᾷ Ἑλλήνας, πᾶς τοῦ λοιποῦ χαλινὸς τῶν ὀρέξεων αὐτῆς κατὰ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς θέλει ἐκλείψει. Ἡ ἀρχὴ ἔσεται ἢ ὀλεθριώτερα καὶ ἢ ἀρχὴ πρέπει νὰ καταπολεμηθῆ ἀπὸ τοῦδε μετὰ πάσης τῆς ἐθνικῆς ἐντάσεως. Οὐδεμία διαμαρτυρία, οὐδεμία ἐνέργεια ἔσεται ἐπαρκῆς ὅπως ἀποκρουσθῆ ὁ πόθος τῆς Αὐστρίας τοῦ δεσπόζειν ἔστω καὶ ἐπὶ ἐνὸς Ἑλλήνου. Αὕτη, καίτοι ἀργὰ, πρέπει νὰ εἶναι ἢ πολιτικὴ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος. Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν πλέον αἱ προσωποκίτητες καὶ αἱ μικροπονηταὶ καὶ ἢ μικροπολιτικὴ καὶ οἱ φατριασμοὶ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐξουσίας ἐγωϊστικὸς ἀγών. Ἐὰν ἢ ἐξουσία δὲν θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς περιφρούρησιν τοῦ ἐθνισμοῦ, τοῦ μέλλοντος, καὶ εἰδικῶς σήμερον πρὸς διάσωσιν τῆς Μακεδονίας, ἢ ἐξουσία αὕτη εἶναι ὁ πρῶτος τῆς Ἑλλάδος ἔχθρος, ἐπικινδυνωδέστερος μετὰ τὴν Αὐστρίαν. Ἀδιαφορῶ περὶ τῶν προσώπων, κηρύττομαι κατὰ τοῦ φατριασμοῦ, περιφρονῶ τὰς συμφερντολογικὰς ἀλληλομαχίας, καταρῶμαι τὸ ἐπικρατοῦν πάντοτε κατὰ τὸν περὶ ἐξουσίας ἀγῶνα μικροπρεπῆ καὶ χαμαιζήλον πνεῦμα. Ὑποβάλλω τὴν ὑποψυφιστικὰ μου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀπλῶς καὶ καθαρῶς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἀπόστολος καὶ εἰδικῶς σήμερον ὡς μέλλων νὰ ἐργασθῶ καὶ νὰ βουλευθῶ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἐὰν ἢ πρωτεύουσα, αἱ Ἀθῆναι, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ στοργῆς καὶ περιπαθείας ἀτενίζει ὁ Ἑλληνισμὸς ἐνώπιον τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς Μακεδονίας θελήσῃ νὰ υἱοθετήσῃ ἐν τέκνον τῆς δούλης Ἑλλάδος καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰδέαν τιμήσῃ τὴν κάλπην του δι' ἐμπιστοσύνης, βεβαίηθε ὅτι ἢ Ἑυρώπη μετὰ παραχθῆ καὶ ἢ Ἀνατολὴ μετ' ἐλπίδος θ' ἀκούσῃ τὴν εἰδησιν ὅτι ἢ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐψήφισεν Ἑλληνικὴν τὴν Μακεδονίαν. Ἡ ψῆφος αὕτη ἔσεται ἢ ἀφετηρία καὶ ἢ βᾶσις πάσης περαιτέρω ἐνεργείας καὶ ἢ ἀρχὴ νέας σοβαρᾶς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ὀρμηθῶμεν ἐκ τῆς γνώμης ὅτι ἢ παρούσα Ἑλλάς εἶναι κατωτέρα ἑαυτῆς διὰ νὰ προδικάσωμεν ὡς εὐτελὲς καὶ τὸ μέλλον. Ἐὰν ἢ θέλησις τοῦ ἔθνους ἐξεγερθῆ μεγαλοφυῶς καὶ ἐπιβλητικῆ, ὁ ἐθνισμὸς ἡμῶν βεβαίως θὰ προαχθῆ καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς. Ἡ σπουδαιότερα αἰτία τῶν ἐσωτερικῶν ἀτυχημάτων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἶναι ἢ ἐγκατάλειψις τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Πρέπει νὰ δοθῆ εἰς τὰ πνεύματα εὐγενῆς ὄθησις καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀτόμων νὰ μετοχετευθῆ ὁ πυρετὸς τῆς δραστηριότητος καὶ νὰ στρέψωμεν τὰ βλέμματα, τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ταπεινοτήτων πρὸς τὸν ἐθνικὸν ἥλιον, ὅστις μόνος θὰ ζωογονήσῃ καὶ θὰ περιθάλλῃ ἡμᾶς. Δὲν πρέπει νὰ δυσθυμῶμεν διὰ τὴν παρούσαν μικροφαιδότητα τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων, διότι οὐδὲν πρᾶγμα ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς θελήσεώς μας εἶναι ἀνεπανόρθωτον. Βεβαίως ἄλλη ἴθελεν εἶσθαι σήμερον ἢ ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ ἰσχὺς τῆς Ἑλλάδος ἐὰν ἄλλως ἐπολιτευόμεθα κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Ἄλλ' οὐδὲν θὰ ἀπωλέσωμεν ἐκ τοῦ εὐλόγου μέλλοντος, ἐὰν ἀποφασίσωμεν σήμερον τοῦλάχιστον ν' ἀνυψώσωμεν ἑαυτοὺς καὶ ὡς πολίτας καὶ ὡς Ἑλλήνας καὶ νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς τὸν κινδυνεύοντα προμαχῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν εἶναι δὲ μικρὰ ἢ δύναμις ἢ δύναμει νὰ διαθέσωμεν οἱ τε ἐλεύθεροι καὶ οἱ δούλοι Ἑλλήνες, ἐὰν ὁμονοήσωμεν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποφασίσωμεν ν' ἀποδείξωμεν πρὸς τὴν δυσπιστοῦσαν Ἑυρώπην τί ἐστὶν ἑλληνισμὸς, μίαν

γνώμην καὶ μίαν φωνὴν ἀναπέμπων. Περιφρονῶντες ἡμᾶς αὐτοὺς, δυσπιστοῦντες πρὸς πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα, εἰρωνευόμενοι ὡς ἀνεπικερθῆ τὸν πατριωτισμὸν, ἐμμένοντες εἰς τὰς μικροκομματικὰς προσφιλεῖς μας ἐριδας, οὐδὲν ἄλλο θὰ πράξωμεν, οὐδὲν ἄλλο θὰ κατορθώσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, παρ' ὅ,τι ἐκτελέσωμεν ἐν τῷ παρελθόντι καὶ θ' ἀνεγείρωμεν εἰς τὴν συνείδησιν πάντων τῶν λαῶν, τρόπαιον ἐσχάτης μωρίας καὶ ἀπρονοησίας. Ἐκ τῶν αὐτῶν σκέψεων πάντοτε αἱ αὐτὰ πράξεις προέρχονται. Πρέπει νὰ μεταβάλωμεν σύστημα ἰδεῶν καὶ ἐνεργείας, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τι ἄξιον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἡμετέρων πόθων. Ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη δὲν ἐνοήσαμεν ὅτι ἢ κάλπη ἐὰν δὲν ὑπηρετῆ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν μεγάλην πατρίδα τῶν ὀνείρων μας θὰ ἀποβῆ ὀλεθρία εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ εἶναι ἄξιον τῶντι ἔθνους ἐλευθέρου καὶ αὐτοκυβερνωμένου ν' ἀποδείξῃ τὴν μεγαλοφυῶν αὐτοῦ προθυμίαν, προκειμένου περὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς· πρέπει ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἢ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν εἶνε μόνον προνόμιον τῶν δεσποτικῶν καὶ αὐθαιρέτων κυβερνήσεων.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῦα Δ. Π. Γουδῆ

φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινού ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ὃ ὀδεύοντος ἐπαναλαμβάνει τὸν διακοπέντα διὰ τινὰ χρόνον πλόα τοῦ Ἀργολικοῦ τῆς Τετάρτης, ἀναχωρούντων ἤδη τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τακτικῆς ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀργολικὸν κόλπον ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον, ἐπανερχόμενα τὴν ἐπιούσαν.

Εἰς τὸν

ΕΡΜΗΝ ΕΡΜΗΝ ΕΡΜΗΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ, ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου

διευθυντῆς ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄλλα τὰ εἶδη διὰ Λουκούλους.

Ἄριστουργήγατα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα.
Χαβιάρια—αὐγοτάραχα—τυριά—παστά—εὐρω-
παϊκὰ ποτά.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ !

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ἰδὸς Ἐρμοῦ) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἰδὸς Αἰόλου) ἄντι **1.80.**

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτά ἕκαστον.

Ἄσάτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.